UPAMIĘTANIE

UPAMIĘTANIE JEST PRAWDOPODOBNIE NAJBARDZIEJ ŹLE ROZUMIANYM SŁOWEM.

CZYM ZBAWIAJĄCE UPAMIĘTANIE NIE JEST:

1. Zbawiające upamiętanie nie żałowaniem za grzechy.

2. Zbawiające upamiętanie nie jest odwróceniem się od grzechów ani wprowadzaniem reform w życie.

3. Zbawiające upamiętanie nie jest chęcią zwrócenia swego życia ku Bogu , aby On mógł Cię prowadzić.

Zbawiające upamiętanie nie ma absolutnie nic wspólnego z żałowaniem za grzechy czy postanowieniem odwrócenia się od nich. Bóg pragnie zbawić Cię takim jakim jesteś! Biblia mówi:

> *Kiedy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.* *Rzymian 5:8*

CZYM JEST ZBAWIAJĄCE UPAMIĘTANIE:

Zbawiające upamiętanie polega na tym że przestajemy ufać w uzyskanie życia wiecznego poprzez religię, religijne rytuały, czy przestrzeganie Bożych praw.

Słowo „upamiętanie" pochodzi od greckiego słowa, które oznacza „zmienić myślenie". Tym, którzy wierzą, iż życie wieczne może być zasłużone poprzez dobre uczynki, Pismo nakazuje zmienić myślenie lub „upamiętać się". Nakazuje się im, aby przestali ufać własnym uczynkom i przyszli do Boga na podstawie łaski przez wiarę jedynie.

Ewangelia według Mateusza 3:7-9 podaje, iż pewni religijni ludzie wierzyli że pójdą do nieba, ponieważ byli potomkami Abrahama—ojca narodu izraelskiego. Sam Bóg wybrał naród izraelski i ustanowił ich religię. Ci ludzie wierzyli, że ponieważ należą do właściwej religii, pójdą do nieba. Jan Chrzciciel powiedział im, że muszą upamiętać się. To znaczy, że muszą przestać ufać w to, że ich religia zawiedzie ich do nieba.

Ewangelia według Łukasza 13:1-5 mówi o wieży w Jerozolimie, która zawaliła się zabiła 18 osób. Żydzi próbowali znaleźć wyjaśnienie tej tragedii. Zdawali sobie sprawę, że tylko Bóg może znać ukryte myśli

i czyny innego człowieka. Myśleli, że być może te 18 osób, na które ta wieża spadła, było najgorszymi grzesznikami w całej Jerozolimie. Bóg mógł zebrać ich razem w wyznaczonym czasie i miejscu, aby wykonać na nich Swój sprawiedliwy sąd. Jednak to by znaczyło, że Bóg nie sądzi ludzkości na równych warunkach i że tylko ci najgorsi grzesznicy zasługują na Boży sąd. Reszta Jerozolimy (ci, którzy nie zostali zabici przez zawalającą się wieżę) najwyraźniej prowadziła na tyle dobre życie, że nie znalazła się pod sądem Bożym. Jednak uwierzyć w to znaczy to samo, co uwierzyć że na zbawienie można zasłużyć poprzez uczynki. Jezus ostrzegł tych, którzy wierzyli w ten sposób, że grozi im wieczne Boże potępienie. Rozkazał im aby upamiętali się—aby porzucili wszelkie nadzieje na zabezpieczenie sobie sprawiedliwości przed Bogiem poprzez uczynki zakonu, lecz raczej zaufali jedynie Jezusowi odnośnie swego zbawienia.

W liście do Hebrajczyków 9:9-14 Biblia nazywa sakramenty czy religijne rytuały, przez które ludzie starają się dosięgnąć Boga, „martwymi uczynkami," Kila rozdziałów wcześniej, ten sam autor mówi nam w Liście do Hebrajczyków 6:1, że „postawą" wiary chrześcijańskiej jest „nawrócenie się od martwych uczynków i wiara w Boga." To znaczy, że trzeba przestać ufać „martwym uczynkom" (czyli religijnym rytuałom, sakramentom, itd.) zanim będziemy mogli zastosować szczerą, zbawiającą wiarę w Boga.

Biblijne polecenie jest jasne. Jeśli człowiek wierzy, że jego religia doprowadzi go do nieba, musi upamiętać się (Mat. 3:7-9). Jeśli wierzy, że przestrzeganie prawa Bożego jest konieczne aby się dostać do nieba, musi upamiętać się (Łuk 13:1-5). I w końcu, jeśli wierzy że musi wykonywać jakieś religijne rytuały czy sakramenty aby być zbawionym, musi upamiętać się i przestać ufać tym wszystkim rzeczom odnośnie zbawienia (Hebr. 6:1). Tak jak kobieta na stronie 14, taki człowiek musi schować swe „pieniądze" z powrotem do kieszeni i przyjąć życie wieczne jako darmowy prezent!

Wiara w Jezusa nie zbawi Cię jeśli wierząc w to, że Jezus umarł za Twoje grzechy, także wierzysz że musisz być ochrzczony, chodzić do kościoła czy przestrzegać Dziesięciu Przykazań aby „pomóc" sobie w dostaniu się do nieba. Nie możesz tak po prostu dodać Chrystusa do długiej listy innych rzeczy które musisz robić aby wejść do nieba. Musisz dosłownie odrzucić te wszystkie inne rzeczy jako nie mające żadnej wartości i zaufać jedynie Chrystusowi.